

Medlem af Inatsisartut
Naaja H. Nathanielsen
Inuit Ataqatigiit

Svar på § 37-spørgsmål om mediestøtte og budgetbidrag Naaja H. Nathanielsen 180/2015

03-08-2015
Sagsnr. 2015 - 6747
Dok. nr. 786883

På vegne af Naalakkersuisut takker jeg for spørgsmålene, som jeg besvarer herunder.

Postboks 1029
3900 Nuuk

Svar til spørgsmål 1 og 2 er indhentet fra Formand for Naalakkersuisut Kim Kielsen, da spørgsmålene omhandler dokumenter og vurderinger udarbejdet i Formandens Departement.

Tlf: +299 34 50 00
Fax: +299 32 20 73
Email: iiknn@nanoq.gl
www.nanoq.gl

1.

Er der noget som helst juridisk til hinder for, at Naalakkersuisut offentliggør sin interne vurdering af sagen om mediestøtten? Mig bekendt er der ingen regel der forbyder at offentliggøre interne dokumenter. Især ikke, hvis man mener det kan kaste lys over en sag eller har offentlighedens interesse.

Svar:

Der foreligger ganske rigtigt ikke en generel regel, som forbyder at offentliggøre interne dokumenter som i det foreliggende konkrete tilfælde. I dén forstand er der ikke noget juridisk til hinder for, at Naalakkersuisut offentliggør sin interne vurdering af, om det var sagligt og lovligt af det daværende Naalakkersuisut i 2014 at afslå den på daværende tidspunkt foreliggende ansøgning om mediestøtte. Dette er kommenteret yderligere senere i besvarelsen af dette spørgsmål.

Som det fremgår af Naalakkersuisuts besvarelse til dit § 37 spørgsmål nr. 152/2015 er der internt foretaget en juridisk vurdering, som understøtter at det var sagligt og lovligt af det daværende Naalakkersuisut i 2014 at afslå den på daværende tidspunkt foreliggende ansøgning om mediestøtte.

Naalakkersuisut finder i den forbindelse besvarelsen til dit § 37 spørgsmål nr. 152/2015 dækkende, når Naalakkersuisut i besvarelsen af de rejste spørgsmål med begrundelse anfører, at der ikke har været en egentlig retlig forpligtelse til at udbetale tilskuddet.

Som anført i Naalakkersuisuts besvarelse til dit § 37 spørgsmål nr. 152/2015 finder Naalakkersuisut ikke umiddelbart anledning til at kopiorientere internt materiale som en del af besvarelsen til dit § 37 spørgsmål.

2.

Hvem har udarbejdet den juridiske vurdering som både daværende og nuværende Naalakkersuisut har baseret sin beslutning på?

Svar:

Den juridiske vurdering, som angår om det var lovligt og sagligt, da det daværende Naalakkersuisut afslog at imødekomme en ansøgning i 2014 om mediestøtte, er som nævnt i Naalakkersuisuts besvarelse til dit § 37 spørgsmål nr. 152/2015 udarbejdet i Naalakkersuisuts administration.

I overensstemmelse med bemærkningerne i besvarelsen til dit spørgsmål 1 oven for finder Naalakkersuisut ikke anledning til at angive enkeltpersoner eller -afdelinger til brug for besvarelsen af spørgsmålet om lovlighed og saglighed i den afgørelse, det daværende Naalakkersuisut traf i 2014.

Jeg skal i øvrigt henvise til bemærkningerne under besvarelsen af spørgsmål 1 oven for.

3.

Er det Naalakkersuisuts opfattelse, at budgetbidrag er vejledende? Såfremt Naalakkersuisut opfatter budgetbidrag som vejledende skal jeg bede om at få dette uddybet, da jeg forstår bemærkningerne til Budgetlovens § 12 sådan, at budgetbidrag ikke er vejledende¹.

Svar:

Naalakkersuisut skal hertil i det hele henvise til tidligere besvarelse af tilsvarende spørgsmål.

Det kan herom uddybende oplyses, at det i budgetlovens § 11, stk. 2 og 3 er fastsat, at finanslovens lovtekst omfatter en bevillingsoversigt, der angiver bevillinger i finansåret angivet på hovedkontoniveau og derudover tekstanmærkninger i finansåret. Det kan heraf modsætningsvis sluttes, at budgetbidrag ikke er en del af finanslovens lovtekst. Dette kan desuden udledes af budgetlovens § 12, stk. 1, hvori det fastsættes, at finansloven indeholder bemærkninger til lovteksten. Nogle af disse bemærkninger har alene vejledende karakter. Dette gælder resultatoversigt, tværgående resultatoversigt og hovedkontooversigt, jf. § 12, stk. 2.

For så vidt angår budgetbidrag fastsættes det i § 12, stk. 3, at bemærkningerne desuden indeholder budgetbidrag og bemærkninger til tekstanmærkninger, som nøjere angiver forudsætninger for bevillinger og tekstanmærkninger. Dette suppleres med budgetlovens § 13, stk. 4, hvor det fastsættes, at budgetbidrag indeholder de nærmere forudsætninger for bevillingerne på de enkelte hovedkonti. Det kan heraf udledes, at budgetbidrag ikke alene er vejledende. Som anført i tidligere besvarelse kan teksten i budgetbidrag derfor også indgå som fortolkningsbidrag til finanslovsteksten, men budgetbidraget udgør ikke et selvstændigt materielt hjemmelsgrundlag.

Som angivet i mit svar på § 37-spørgsmål 152/2015, så kunne det daværende Naalakkersuisut med en anden vægtning af de overordnede kriterier have truffet lovlig beslutning om at udbetale støtten med udgangspunkt i budgetbidraget. Jeg ville i en tilsvarende situation have haft en anden vægtning af kriterierne, og derfor have søgt midlerne udmøntet ud fra den overordnede intention i budgetbidraget. Dette uagtet at budgetbidraget ikke udgør et selvstændigt materielt lovgrundlag, og derfor som tidligere angivet ikke eksisterede en egentlig retslig forpligtigelse til at udbetale tilskuddet.

Uagtet min principielle vurdering af sagen, så foreligger der, som angivet i svar på § 37-spørgsmål 152/2015, ikke en efterreguleringsforpligtigelse, da daværende Naalakkersuisuts beslutning ikke kan betegnes som ulovlig. Da sagen var kendt ved vedtagelsen af Finanslov 2015, synes en efterregulering søgt via tillægsbevilling umiddelbart ikke at harmonere med principperne for tillægsbevillinger i Landstingslov nr. 8 af 29. oktober 1999 om Grønlands Hjemmestyres budget § 28, stk.2, hvorfor jeg ikke ser mulighed for at foretage mig yderligere i sagen.

Med venlig hilsen

Nivi Olsen